

Önnur Kanadaferð Laugardalsættar

Alberta & British Columbia

21. júní - 4. júlí 2017

Fyrri hluti. Undirbúningur.

Fljótlega eftir ferð Laugardalsættar um Manitóba, Norður Dakóta og Minnesóta árið 2013 varð ljóst að ferðalangar vildu halda ferðalaginu áfram. Það var ekki síst vel heppnuð ferðin sem átti þátt í því. Ferðasaga ættarferðarinnar 2013 er til á ensku. Sjá marvidar.com.

Á aðalfundi Laugardalsættar í febrúar 2014 köstuðu menn þeirri hugmynd á milli sín að sniðugt gæti verið að fara aftur til Kanada, og þá til vestari byggða. Greinilegt var að áhugi var mikill. 24. júní 2014 sendi Ásmundur Jakobsson kort af góðri leið frá Edmonton til Vancouver til mín, Gylfa Kristinssonar, Almars Grímssonar og Jóhanns Ólafssonar. Ásmundur hafði farið á svipaðar slóðir í tengslum við sýningu á Niflungahring Wagners í Seattle. Almar blandaðist strax í málið, enda hafði hann farið á þessar slóðir með hóp Oddfellowa. Rétt fyrir jól þetta ár voru til orðin drög að ferðaáætlun. 17. desember 2014 hittist kjarni ferðanefndar hjá Gylfa. Þar mættu Almar, Már, Ásmundur, Gylfi og Jóhann. Ásmundur sýndi uppfærða mynd af korti sínu. Eftir þennan fund var rætt um að ferðin verði farin sumarið 2017. „Nú eru nærri þrjú ár af tilhlökkun framundan“ segir í einu skeyti. Fram kemur í gömlum gögnum að Jónas Þór hjá Bændaferðum vissi nú af áhuga okkar.

Nú gerjaðist málið. Fyrsta kynning var unnin af Má, en lesin yfir af ferðanefnd, og var birt á Facebókarsíðu Laugardalsættar 31. okt. 2015. Þar sagði:

Til Laugardalsættar, maka og vina!

Þrjátíu manna hópur heimsótti Manitoba, Norður Dakota og Minnesota árið 2013 og gerði eftirminnilega ferð. Almar Grímsson var fararstjóri, en Jónas Þór hjá Bændaferðum sá um ferðaskipulag.

Á aðalfundi Laugardalsættar 2014 var ákveðið að láta ekki þar við sitja, heldur halda ferðinni áfram í sumarbyrjun 2017, og fara þá um Alberta og British Columbia í Kanada, etv. með örlitilli viðkomu í Washingtonfylki í USA. Staðir sem koma til greina eru t.d. Edmonton, Markerville (Stephan G. Stephansson), Calgary, Banff þjóðgarðurinn og Lake Louise í Klettafjöllunum, Golden, Kelowna, Okanagan Falls, Fraser áin með Hell's Gate, Okanagan Valley, Vancouver, Victoria Island, Pt. Roberts og Blaine. Það er mikið af Íslendingum á þessum slóðum. Við gerum ráð fyrir því að kalla til ættarmóts Laugardalsættar í Edmonton og Vancouver.

Til greina kemur að fljúga til Edmonton og hefja ferðina þar. Heim má fljúga frá Vancouver eða Seattle. Fyrri ferð stóð í 12 daga.

Nú skorum við á fólk að taka þennan tíma frá, þ.e. upp. 10.-22. júní. Vinsamlegast prentið þennan póst handa þeim sem ekki fá hann rafrænt, eða eru ekki á póstlistanum. Meðan pláss er í rútunni er ekkert því til fyrirstöðu að aðrir en skyldfólk og makar þeirra taki þátt í ferðinni, enda hittum við fleiri Vestur-Íslendinga en frændfólk okkar. Almar Grímsson, sem er öllum hnútum kunnugur, hefur tekið þennan tíma frá handa okkur. Auglýst verður eftir þátttöku í ferðinni með öðrum pósti haustið 2016.

Kær kveðja, Ásmundur Jakobsson, Gylfi Kristinsson, Jóhann Ólafsson og Már Viðar Mátsson.

Í framhaldi af kynningunni kallaði Már á ferðanefnd til fundar heima hjá sér 1. febrúar 2016. Þar mættu Almar Grímsson, Ásmundur Jakobsson, Ester Jónsdóttir, Gylfi Kristinsson, Jóhann Ólafsson, Jón Ólafur Vilhjálmsson, Margrét Ólafsdóttir, Már Viðar Mátsson og Sigurður R. Jónmundsson. Fundurinn var haldinn til þess að formlega yrði tekin ákvörðun um að fara í Kanadaferðina og að hér eftir yrði ekki aftur snúið. Hún skyldi farin sumarið 2017. Með þessum fundi var fleirum blandað í málið og nú varð ljóst hver ferðanefndin væri. Þarna tók Almar formlega við fararstjórn. Drög að dagskrá voru samþykkt og ákveðið var að leita til Bændaferða. Ákveðið var að næsta auglýsing skyldi send út haustið 2016, þegar allar upplýsingar lægju fyrir um flug og hótél. Þá yrði jafnframt auglýst eftir þátttöku.

Á fundi stjórnar Laugardalsættar 9. febr. 2016 sagði Már frá undirbúningi Kanadaferðar sumarið 2017. Hann sagði frá því hvar undirbúningur stæði, benti á ferðalýsingu á Facebókarsíðu Laugardalsættar, og mæltist til þess að fundarmenn kynntu sér hana. Fram kom hjá Má að nú væri ljóst að ekki yrði hægt að leggja í ferðina fyrr en eftir 17. júní, þar sem fararstjóranum hafi verið boðið í brúðkaup sonardóttur sinnar þann dag. Már tók að sér að boða til funda í ferðanefnd, og auglýsa ferðina með samþykki hennar, en hann benti jafnframt á að það væri á verksviði stjórnar Laugardalsættar að koma á ættarmótum. Þegar þarna var komið sögu hafði Almar boðist til að sjá til þess að fleiri Íslendingar skyldu verða á vegi okkar en skyldmenni, okkur og vonandi þeim sjálfum til ánægju og yndisauka.

Ferðanefndin sem hittist hjá Má og Margréti vorið 2016 var kölluð saman aftur 10. okt. 2016 á sama stað. Þar ræddum við ferðaáætlun Bændaferða, sem nú var komin á blað. Már og Almar höfðu aðstoðað Jónas við gerð hennar. Þá hafði Jónas Þór sent okkur alls laga upplýsingar og ráðleggingar sem við skyldum kynna okkur. Þarna voru Almar Grímsson, Ásmundur Jakobsson, Ester Jónsdóttir, Gylfi Kristinsson, Jóhann Ólafsson, Jón Ólafur Vilhjálmsson, Margrét Ólafsdóttir og Már Viðar Mátsson.

Eftir fundinn var þessi lokatilkynning send öllum sem farið höfðu í ferðina 2013, allri Laugardalsætt og jafnframt birt í Facebókinni:

Klettafjöll & vesturströnd Kanada 21. júní - 4. júlí 2017

Verð ferðar er 339.800 kr. á mann í tvíbýli. Aukagjald fyrir einbýli er 116.200 kr. Verð miðast við gengi CAD 7. október 2016. Verð getur breyst með gengi íslensku krónunnar, þ.e.a.s. þar til farþegar eru búnir að fullgreiða ferðina. Eftir það breytist verð ekki. Verð miðast við 30-45 farþega. Á þessari stundu (okt. 2016) er verð á Kanadadollar hagstætt gagnvart íslensku krónunni. Vinsamlegast athugið að óvenjumargt er *innifalið* í verði ferðar, svo sem fjöldi máltíða, ökuferðir, ferjugjöld og skemmtisigling. Það er bæði ódýrara og þægilegra að hafa þetta allt innifalið í verði.

Ferðalag þetta má líta á sem framhald ferðar okkar um Kanada 2013, en hún er að engu leyti tengd henni beint. Nýir ferðalangar eru velkomnir og fara á sömu forsendum og aðrir. Ferðin er skipulögð af ferðanefnd Laugardalsættar. Bændaferðir sjá um framkvæmd, nema hvað stjórn Laugardalsættar sér um ættarmótin tvö. Almar Grímsson kemur okkur síðan í samband við fleiri Kanadamenn með tengingar við Ísland og Íslendinga.

Ferðina má skoða og bóka í auglýsingu á Facebókarsíðu Laugardalsættar, í fréttabréfi Laugardalsættar og á heimasíðu Bændaferða. [...]

Skoðið ferðalýsinguna (2 pdf síður) á Facebókarsíðu Laugardalsættar, í fréttabréfi Laugardalsættar eða á heimasíðu Bændaferða! Kær kveðja, Bændaferðir, ferðanefnd Laugardalsættar, Almar Grímsson og stjórn Laugardalsættar.

Fram kemur, þegar tölvupóstur er skoðaður, að 1. febrúar 2017 er farþegalisti tilbúinn. Þá var kallað til tveggja funda með ferðalöngum. Þeir höfðu ýmsan tilgang; að leyfa fólki að kynnast, að leyfa Almari að kynna sig og sínar áætlanir, að leyfa Sigurði að kynna þátttakendalista sinn, þar sem hann hafði tengt ferðalanga saman - við hvern annan og forfeður sína; og að gera Jónasi fært að koma ferðagögnum til ferðalanga. Almar sagði frá því að hann myndi gera bækling handa okkur þar sem dagskrá hvers dags yrði rakin frá morgni til kvölds. Honum var síðan dreift í flugstöðinni. Þessir fundir voru haldnir í Kennaraháskólanum (þar sem Jónína og Margrét starfa) 25. apríl og 23. maí 2017.

Síðari hluti. Ferðasagan.

→ **21. júní.** Flugum frá Keflavík til **Edmonton** í Alberta. Þar lentum við um kvöldmatarleytið. Almar Grímsson, fararstjóri okkar, tók á móti hópnum í flugstöðinni. Ókum í skutlum til hótels Best Western Plus Denham Inn & Suites (5207 50th Ave, Leduc), rétt sunnan við borgina, þar sem við dvöldum í tvær nætur.

Edmonton stendur í 645 m hæð. Ársúrkoma er 42 cm (75 í Rvk.). Íbúatala er 930 þúsund manns, en 1,3 milljónir á svæðinu. Edmonton stendur á svipaðri breiddargráðu og Berlín, nokkuð sunnar en Kaupmannahöfn. Edmonton stendur inni í miðju landi á sléttu sem er opin fyrir norðanáttinni (The Canadian Prairies). Þar ríkir því meginlandsloftslag, ágætlega hlýtt á sumrin, en ískallt yfir veturinn.

→ **22. júní.** Fórum í skoðunarferð um Edmonton og nágrenni. Flestir fóru síðan í gríðarstórt *West Edmonton Mall*, „eina stærstu verslunar- og afþreyingarmiðstöð í heimi“. Við hjónin, Már og Margrét, eyddum líklega mestum tíma í matvöruversluninni T&T Supermarket í China Town (uppi á annarri hæð). Þessi matvöruverslun slær öllu út sem við eigum að venjast hér heima. Þarna var margt starfsfólk og ekkert þess unglingar. Kjötborð og fiskborð eru hvort um sig tugir metra að lengd. Suma fiska er hægt að kaupa lifandi! Og ávextirnir ...!

Klukkan fimm mættum við á ættarmót sem heimamenn buðu til í húsnaði Dutch Canadian Centre, 13312-142 St., Edmonton „just off the St. Albert Trail“.

Þessir Vestur-Íslendingar buðu til veislu í Edmonton (21 maður):

Adelyn Frances, dóttir Ashley og Jarretts, barnabarn Carmens og Pamelu,
Andrew William Anderson, maður Megan, tengdasonur Carmens og Pamelu,
Ashley Marie Einarson, dóttir Carmens og Pamelu, maður hennar er Jarrett Antony Stempel,
Austin Jerome, dóttir Rebecca og Harry, barnabarn Carmens og Pamelu,
Ava Pamela, dóttir Rebecca og Harry, barnabarn Carmens og Pamelu,
Brian Crozier, maður Donnu,
Brian Zeebeck, kona hans er Linda. Brian og Carmen eru systkinasynir. Móðir hans er Viola,
Carmen Dwight Einarson, kona hans er Pamela,
Derek James, sonur Megan og Andrew, barnabarn Carmens og Pamelu,
Donna Crozier skipulagði ættaramótið, donnagc@datacardalberta.com, president@iccedm.org,
Emelia Marie, dóttir Ashley og Jarretts, barnabarn Carmens og Pamelu,
Gail Gudrun Helgason, gghelgason@shaw.ca, býr í Alberta, systir Elaine, sem við sáum í Vancouver,
Jarrett Antony Stempel, maður Ashley Marie Einarson, tengdasonur Carmens og Pamelu,
Kristin Lynn Einarson, dóttir Carmens og Pamelu,
Linda Zeebeck, kona Brians Zeebeck,

Megan Carmen Einarson, dóttir Carmens og Pamelu. Maður hennar er Andrew William Anderson, Pamela Lynn Baumung, kona Carmens, Rebecca Ann Einarson, dóttir Carmens og Pamelu. Mann hennar, Harry Schafhauser vantaði, Thomas Carmen, sonur Megan og Andrew, barnabarn Carmens og Pamelu, Viola Zeebeck (f. Einarsson), móðir Brians Zeebeck. Viola, sonur hennar Brian og tengdadóttirin Linda, komu alla leið frá frá Esterhazy í Saskatchewan til að vera með okkur, Wendy Johnson Coppock.

Ef aðeins er litið til Carmens, lítur fjölskylda hans þannig út (14 af 15 mættu):

Carmen Dwight Einarson og kona hans Pamela Lynn Baumung.

Ashley Marie Einarson, dóttir þeirra, og maður hennar Jarrett Antony Stempel.

Adelyn Frances, barnabarn.

Emelia Marie, barnabarn.

Kristin Lynn Einarson, dóttir þeirra.

Megan Carmen Einarson, dóttir þeirra, og maður hennar Andrew William Anderson.

Derek James, barnabarn.

Thomas Carmen, barnabarn.

Rebecca Ann Einarson, dóttir þeirra, og maður hennar Harry Schafhauser (hann vantaði).

Austin Jerome, barnabarn.

Ava Pamela, barnabarn.

→ **23. júní.** Ókum frá Edmonton suður veg 2. Gerðum stuttan stans í **Innisfail** þar sem frændi Almars, *Len Denham*, rekur Ford bifreiðaumboð. Þar var vel tekið á móti okkur með kaffi, kökum og fallegum bifreiðum. Þarna settust margir inn í Mustang í fyrsta skipti. Bílarnir voru í fallegum litum og mikið var tekið af myndum. Len færði Almari nokkrar Fordhúfur sem hann deildi síðan út næstu daga. Þetta var skemmtileg uppákoma og gaf okkur nokkra innsýn í líf heimamanna.

Telja þurfti ferðalanga um borð í rútuna, svo enginn yrði skilinn eftir. Sara Bryndís Sverrisdóttir varð þarna teljari okkar og þar með aðstoðarmaður fararstjóra. Erlingur Sigvaldason, sem verið hafði í því hlutverki í fyrri ferðinni og staðið sig vel, samþykkti þessa ráðstöfun.

Nú var stutt til **Markerville**. Þar skoðuðum við hús skáldsins Stephan G. Stephansson. Nokkur hópur Íslendinga fluttist frá Norður Dakóta til Alberta, og var skáldið einn þeirra, en þangað flutti hann árið 1889. Stephan reyndist löndum sínum drjúgur og tók virkan þátt í mótun íslenska samfélagsins. Nöfn eins og Hólar, Tindastóll og Fensalir voru hans hugmyndir. Hér flutti hann fyrst „*þó þú langföruull legðir*“ á þjóðmenningarsamkomu. Við skoðuðum einnig rjómaþúfið og kirkjuna. Þá snæddum við hádegisverð í samkomuhúsinu Fensalir. historicmarkerville.com.

Myndir voru teknar af hópnum á grasbalanum framan við hús skáldsins. Við það tækifæri hóf Stefán Halldórsson að syngja „*þó þú langföruull legðir*“ við lag Sigvalda Kaldalóns – og tók allur hópurinn undir. Til er á CD feikn finni söngur Kristins Sigmundssonar á laginu; Kristinn Sigmundsson og Jónas Ingimundarson/Uppáhaldslög. Edda/Ómi 2002.

Við rjómaþúfið heyrðum við allt í einu hrópað: „*Nei, ert þú hérna?*“ Það var Guðrún Elísabet Bjarnadóttir sem sá þarna frænku sína Sigríði Snorradóttur og frænda sinn Guðmund Snorrason. Þannig háttar til að Sigríður býr í Calgary ásamt manni sínum Kjartani Sigurðssyni, sem var þarna líka. Kona Guðmundar, Sigríður Oddsdóttir, var einnig á staðnum. Þarna voru því tvenn hjón, önnur búa í Calgary, en hin voru gestir þeirra. Eins og fram kemur í ferðasögunni hér rétt fyrir neðan, er Calgary ekki langt frá Markerville.

Viðar Hreinsson ritaði ævisögu Stephans í tveimur bindum; *Landneminn mikli* og *Andvökuskáld*. Þar er saga íslensku landnemanna rakin. Þetta eru skemmtilegar bækur og halda manni vel við efnið.

Frá Markerville ókum við veg 22 í suður, í gegnum mörg lítill þorp eins og **Sundre**, þar til við komum á veg 1, Trans Canada Hwy., sem við fylgdum að mestu leyti næstu daga. Fyrst varð á vegi okkar úthverfi **Calgary** sem heitir **Cochrane**, flottur bær með stórum og líklega dýrum húsum. Calgary stendur í 1.045 m hæð á sléttunni. Íbúafjöldi er 1,2 milljónir, en 1,4 milljónir á svæðinu. Borgin er á svipaðri breiddargráðu og Brussel eða London. Þessi dagur endaði í Banff þar sem við gistum í 2 nætur í The Rundlestone Lodge, 537 Banff Ave. Banff er bæði nafn á borg með 8.000 íbúa og á þjóðgarði.

→ **24. júní.** Byrjuðum á skoðunarferð um **Banff** og nágrenni. *Laurie Schwartz*, ung kona af íslenskum ættum, bauðst til að leiðbeina okkur, en hana galdraði Almar fram. Laurie er Íslandi og Íslendingum vel kunn síðan hún tók þátt í Snorraverkefninu árið 2002. Hún er þjóðgarðsvörður í Banff og fór með okkur á marga markverða staði. Hún sýndi okkur afar forvitnilegar brýr og göng sem gerð eru eingöngu fyrir villidýrin á svæðinu, að komast ósködduð yfir eða undir akvegi. Brýrnar líta út eins og náttúran sjálf, með grjóti og gróðri, þannig að dýrin líta á þær sem sína þjóðleið og hræðast ekki. Sama á við um göng undir veginum. Laurie sagði okkur að birnirnir kysu frekar brýrnar!

Laurie fór með okkur að **Lake Moraine**, sem er af mörgum talinn einn fegursti staður í fjöllum. Mörgum sem þangað koma þykir svæðið nánast himneskt. Það var ekki ónýtt að setjast á stein og láta taka mynd af sér með vatn, fjöll og jökla í bakgrunni! Auðvitað könnumst við Íslendingar þó við áþekkar aðstæður. Síðan var farið að öðru fallegu vatni, **Lake Louise**, og hádegisverður snæddur á gamalli brautarstöð í samnefndum bæ. Þar fyrir utan mátti sjá fjölda Lamborghini bíla. Sigurður spurðist fyrir um verð, en málið náði ekki lengra.

Á ferð okkar um þjóðgarðinn komu þau auga á bangsa rétt við veginn, bílstjórinn okkar og Laurie. Rútan var stöðvuð og við horfðum á björninn éta blöð af litskrúðugum blómum í nokkrar mínútur. Ekki ónýtt það!

Sumir notuðu kvöldið til að fara með kláfi, Banff Gondola, upp á **Sulphur Mountain**, en þaðan er stórkostlegt útsýni yfir borgina, nágrenni hennar og fjöllin. Stefán og Lilja notuðu tækifærið og borðuðu mat í finu veitingahúsi uppi á fjallinu, með útsýnið fyrir utan gluggann.

Bresk áhrif í **Alberta** eru mikil, fjölmörg staðarheiti tengjast Bretlandi 19. aldar. Stöðuvatnið Lake Louise ber nafn breskrar prinsessu og fjallið, sem gnæfir yfir botni dalsins heitir Victoria, eftir drottningunni.

→ **25. júní.** Stefnan var nú tekin vestur, eftir vegi 1, og ekið inn í **Bresku Kólumbíu**. Komum til bæjarins **Golden** þar sem áð var og heilsað upp á Vestur-Íslendinga. Þarna var *Rúna Bjarnason* sem Almar þekkir úr Snorraverkefninu. Faðir Rúnu, Gary Bjarnason, er af íslenskum ættum. Móðir hennar er Sheila. Eiginmaður Rúnu, *Bob Wilson*, var einnig mættur, sem og börn þeirra.

Þarna var heitt, eins og víða í dölunum, og ís frá einu ísbúð bæjarins vel þeginn. Sumir borðuðu ísinn sinn í skjóli yfirbyggðrar göngubrúar, Kicking Horse, sem heimamenn sýndu okkur og voru stoltir af. Þarna var einnig ágætur ávaxtamarkaður.

Áfram var haldið í vestur. Í **Revelstoke** fengum við hádegismat. Stuttur stans var gerður í **Sicamous** þar sem við komumst „á postulín“ og margir keyptu sér ís og/eða ávexti. Þetta er eitt af óteljandi litlum þorpum í fjallasölum Klettafjallanna. Nú yfirgáfum við veg 1 og beygðum í suður, í átt að **Okanagan** dalnum, sem rómaður er fyrir fegurð. Dalurinn heldur áfram inn í Bandaríkin og er vinsæll

sumarleyfisstaður Kanadabúa jafnt sem Bandaríkjamanna. Við komum síðar í ferðinni aftur inn á veg 1 við **Hope** og héldum okkur síðan við hann alla leið til Tsawwassen.

Dagurinn endaði í **Kelowna**, en við gistum tvær nætur í Best Western Plus Wine Country Hotel & Suites, 3460 Carington Rd., West Kelowna, rétt við Two Eagles golfvöllinn. Kelowna og West Kelowna standa í 344 m hæð. Ársúrkoma er 28 cm (75 í Rvk.). Íbúabjöldi er 130 þúsund manns eða 200-300 þúsund á svæðinu (hærri talan á líkega við alla strandlengjuna).

Stefán Halldórsson á frænku í föðurætt, *Kathryn Sigurdsson Cutler* (þremenningur), í Kelowna og fóru þau Lilja í kvöldverð til hennar.

Í tölvu minni eru 500 skeyti sem fóru á milli skipuleggjenda ferðarinnar í þau fjögur ár sem hún var í undibúningi. Skeytasendingar héldu áfram og þennan dag sendi Sigurður skeyti til Elaine í Vancouver: „We have made it safely to **Kelowna**, where we will stay for the next two nights. Everyone is excited to meet you and the people you mentioned in your previous mails. We are a group of 40 people and our plan is for everyone to show up. Two of these 40 are children.“ Við lögðum síðan lokahönd á samkomuna í Vancouver nokkrum dögum síðar. Almar kallaði ferðanefnd stundum til örfunda þegar leysa þurfti úr málum.

→ **26. júní.** Í **Kelowna** hittum við Vestur-Íslendingana *Audur* og *Sumarlídi Ingvarsson*, ausum@shaw.ca. Þar sem við sátum með þeim á kaffistað, niðri við vatnið, sýndu þau okkur afleiðingar flóða vetrarins. Vatnshæð Okanagan vatnsins var ennþá rúmum metra yfir eðlilegri hæð, svo vatn flæddi inn í bæinn. Eins og við könnumst við var veturinn 2016-2017 óvenju úrkomusamur á allri vesturströnd Ameríku. Þetta hafði m.a. þær ágætu afleiðingar í för með sér að nánast öll vatnsból Kaliforníubúa fylltust í fyrsta sinn í langan tíma. En í Okanagan dalnum hefði mátt rigna og snjóa ögn minna.

Rútan fór með okkur um fallega skógarstíga í hlíðunum umhverfis vatnið, til bæjarins **Vernon**, við norðurenda vatnsins. Vernon var útvarðarstöð og virki landnema áður fyrr. Þar skiptu menn um hesta (bensínstöð þess tíma), gistu, borðuðu, sóttu póstinn sinn oþh. Við heimsóttum búgarð sem sérhæfir sig í eplabjór (real cider). Þar var því mikið af eplatrjám í löngum röðum. Við fengum að smakka ýmsar bragðtegundir, og afurðin var einnig til sölu í glerflöskum. Búgarðurinn heitir *The BX Press Cider & Orchard* (4667 E Vernon Rd., Vernon), thebxpress.com.

Fyrir utan Vernon borðuðum við hádegismat á *Davison Orchards Country Village* - sem seldi ferðamönnum ýmsan varning úr héraði, www.davisonorchards.ca. Þar er m.a. verslun sem selur alls konar matvöru „beint frá búi“ og ýmislegt annað sem gaman var að skoða. Nú hefur Úlfar Guðmundsson orðið: „Þarna hitti ég frænku mína, en hún og eiginmaður hennar borðuðu með okkur. Þau búa á Vancouveryju, en voru að aka austur til Manitóba og ætluðu m.a. að vera þar við brúðkaup. Þetta eru *Lillian Eva* og hennar maður *Ronald Walraven*. Lillian flaug einnig frá BC til Winnipeg í Manitóba og var þar á ættarmótinu okkar sumarið 2013. Móðuramma hennar var Guðrún Grímsdóttir 4d, föðursystir mín. Mamma Lil er Laufey Ágústsdóttir Harris 5c. Lillian hefur verið virk og sent myndir til Gylfa í niðjatalið. Móðursystir Lil er Verma Ágústsdóttir Zahorodny, sem enn lifir, ein sinna systkina og er 95 ára. Hún er á elliheimili í Ashern og talar mjög góða íslensku. Ég hringdi í hana á 95 ára afmælinu, 25. okt. s.l. (2017).“

Það var þetta kvöld sem við fórum í siglingu um **Okanagan Lake** og nutum kvöldverðar um borð.

→ **27. júní.** Ókum meðfram **Fraser** ánni að **Hells Gate**. Ekki höfðum við tíma til að ganga þar niður að ánni til að sjá flúðirnar, en það gerði ekki mikið til, við höfðum ekið meðfram ánni nærri því

allan daginn og séð hana frá öllum hliðum. Mörgum er járnbrautin sem þræddi gljúfrin áreiðanlega í fersku minni.

Við nutum hádegisverðar í litlu þorpi sem heitir **Hope**. Það er þarna í fjallasal og góðu skjóli, enda voru trén þar með eindæmum stór og falleg. Stefán Halldórsson mælti sér mót við frænku sína, *Doreen Sigurdson Harper* (systur fyrrnefndrar Kathryn) og *Sandy* eiginmann hennar, sem þar búa.

Nú ókum við vestur að Kyrrahafi, til ferjustaðarins **Tsawwassen** og gistum þar eina nótt (Coast Tsawwassen Inn/Comfort Suites, 1665 56 St., Delta). Til fróðleiks má nefna það að Fraseráin hafði ekki yfirgefið okkur. Hún rennur í Kyrrahafið við hótelið okkar, rétt sunnan við Vancouver. Og við eigum eftir að rekast á hana aftur.

→ **28. júní.** Dagurinn hófst með heimsókn í íslensku byggðina í **Point Roberts** í Bandaríkjunum. Sú byggð á sér merka sögu. Heimafólk tók vel á móti okkur með kaffi og meðlæti. Þetta var svolítið eins að vera kominn heila öld aftur í tímann, enda hefur nútíminn nánast alveg yfirgefið þennan einangraða stað. Það var Almar sem sá um að kalla saman þessa mjög svo forvitnilegu samkomu, en *Pauline deHaan*, sem ættuð er úr Mýrdalnum og frá Djúpavogi, hafði veg og vanda af öllum undirbúningi, með aðstoð fjölmargra heimamanna.

Heimamenn buðu upp á kaffi og kruðerí á opnu svæði við **Marina** á vesturhluta skagans. Þar var lagið tekið og Gylfi afhenti Pauline íslenska svuntu. Síðan var farið í kirkjugarðinn, fræðst meira um sögu Íslendinganna á skaganum, og skoðaður minningarsteinn um heimsókn Vigdísar Finnbogadóttur fv. forseta Íslands til Point Roberts árið 1988.

Stefán kvaddi sér hljóðs í rútunni, eftir heimsóknina, og sagði frá *Ástu málara* (Ástu Kristínu Árnadóttur) sem bjó í Point Roberts í þrjá áratugi, til dauðadags 1955. Hún málaði fjöldamörg hús þar á staðnum, en einnig í Seattle, Vancouver og nágrenni. Minnisstæðast fannst henni að hafa málað kirkjuna í Point Roberts og enn má sjá dálítið af upprunalegu handverki hennar í kirkjunni, sem fékk að halda sér þegar kirkjan var tekin í gegn fyrir nokkrum árum.

Stefán benti á bókina *Ásta málari: Endurminningar Ástu Árnadóttur* (1883-1955), ritaðar eftir frumdrögum hennar sjálfrar og öðrum heimildum. Gylfi Gröndal skráði og Bókbindarinn gaf út 1975. Bróðir hennar var Magnús Á. Árnason (1894-1980) myndlistarmaður. Í bók hans, *Gamanþættir af vinum mínum*, er frásögn frá árinu hans í Point Roberts. Helgafell gaf út 1967.

Stefán sendi ritara póst eftir heimkomuna. Þar segir hann: „Við komu hópsins í kirkjugarðinn í Point Roberts hitti ég *Donald Falk* sem er ritstjóri fréttabréfs *Sögufélags Point Roberts*. Hann gladdist mjög að heyra um kynni hópsins af frásögn Ástu málara, um dvöl hennar í Point Roberts, og einnig að ég væri vinur bróðursonar hennar (Vífils Magnússonar). Það vildi nefnilega þannig til, að einmitt daginn áður hafði Don gengið frá nýjasta eintaki fréttabréfsins til prentunar, og þar var grein um Ástu málara og ensk þýðing á hluta frásagnar hennar, sem ég hafði lesið upp í bílnum. Honum fannst eins og Vífill væri með okkur í för, í anda a.m.k.“

Með póstinum sendi Stefán fréttabréfið og tvær myndir úr kirkjunni, sem Don sendi honum með bréfinu. Þá segir Stefán: „Ásta málari málaði kirkjuna og hafa félagar sögufélagsins gefið sérstakan gaum að lífi hennar og starfi á fundum að undanfögnu, að því er fram kemur í fréttabréfinu. Margvíslegt efni er í fréttabréfinu og þar eru ýmsar minningar félagsmanna frá liðnum tímum. Á YouTube er unnt að skoða fjölmarga fyrirlestra um sögu Point Roberts sem sögufélagið hefur staðið fyrir. Ef slóðin YouTube/Point Roberts TV/This Old House Lectures er slegin inn í vafrann birtast margir þættir, m.a. sést Don Falk þar tala, en einnig fleira fólk sem við sáum í garðinum.“ Sjá fréttabréfið aftast í þessu skjali (pdf-útgáfa).

Frá Point Roberts blasir eldfjallið **Mt. Baker** (3.286 m) við, rétt sunnan við „Línu“ og ekki langt inni í landi frá **Bellingham** séð (borg með norræna arfleifð). Már kvaddi sér hljóðs í rútunni og minntist eldfjallanna í Washington (og eins í Oregon). Í Point Roberts vorum við stödd í Washington, USA og í Victoria, daginn eftir, vorum við komin talsvert suður fyrir Línu. Eldfjöllin voru því nærri okkur. Næst er að nefna **Mt. Rainier** (4.392 m), **Mt. Adams** (3.742 m), **Mt. St. Helens** (2.549 m) og í Oregon **Mt. Hood** (3.426 m). Þessi fjöll blasa við frá Seattle og nærliggjandi borgum, og Mt. Baker frá Vancouver. Sjötta fjallið, **Mt. Olympus** (2.432 m) blasir við Seattle, Point Roberts, Bellingham og Vancouver, en er ekki (lengur) eldfjall. Í því eru aftur á móti miklir jöklar sem gera fjallið fallett á að líta. Ástæðan fyrir þessum háu eldfjöllum (stratovolcano) er sú að þau færast ekki úr stað eins og íslensku eldfjöllin, heldur gýs úr sama gígnum í tugi þúsunda ára. Eðli þessara fjalla er einnig það að hraunið er tiltölulega seigfljótandi og bætir því í fjallið í stað þess að renna niður á jafnsléttu (sbr. Vesuvius). Flestir muna eftir gosinu í St. Helens árið 2008, þegar 57 manns létust og eyðilegging á mannvirkjum varð mikil.

Eftir góða viðdvöl héldum við aftur til Kanada og um borð í ferju sem flutti okkur yfir til **Vancouvereyju**. Við ókum til **Victoria**, höfuðborgar **Bresku Kólumbíu**, þar sem við gistum tvær nætur á Days Inn Victoria Uptown (229 Gorge Road East). Frá þessu litla hóteli er falleg gönguleið yfir göngubrú, niður eftir ströndinni, og að lokum yfir ökubrú, og er maður þá kominn í miðbæinn. Nokkur okkar notfærðu sér þessa leið. Á leiðarenda er falleg höfn í góðu skjóli fyrir vindum úr öllum áttum.

→ **29. júní**. Flestir þáðu rútuferð niður í miðbæ **Victoria**. Niðri við höfnina er fallett um að litast og heyra mátti á samferðarmönnum að þeim líkaði þessi borg vel. Hún er hæfilega stór, hafið er nálægt og fleira minnti okkur á Reykjavík. Í borginni búa upb. 85.000 manns, en 365.000 á höfuðborgarsvæðinu. Borgin er þó langtum sunnar en Reykjavík (París). Hiti í janúar er +5 °C (0 °C í Reykjavík). Meðalhiti er um 10 °C (upb. 3½ °C í Reykjavík).

Það fór ekki framhjá neinum ferðalangi að þetta svæði, Vancouver og Vancouver Island, hentar vel til búsetu. Þarna er allt til alls, fjöll, ár og fossar, afskaplega þrifalegur gróður, haf, sund og eyjar. Þá hafa Kanadamenn byggt gott samfélag á vesturströndinni, með öllu sem því tilheyrir.

Rútan sótti okkur í bæinn rétt fyrir hádegi og fór með okkur á hótelið, þar sem hádegisverður var snæddur. Þar var mætt frænka af Laugardalsætt, *Arlene Johnson*. Síðan fórum við í skoðunarferð um borgina, með *Fred Bjarnason*, formanni félagsins Icelanders of Victoria, en hann tók að sér að vera leiðsögumaður okkar. Almar þekkir marga og kom okkur stöðugt á óvart með því að kalla á afkomendur Íslendinga til fylgis við okkur.

Arlene er frænka Cathy Burke, þeirrar sem stýrði ættarmótinu í Winnipeg árið 2013. Þarna var einnig *Sigurjón Bjarnason*, faðir Freds, og *Alfons Hannesson*. Þá var *Wayne Erickson* á staðnum (65 Caton Place, Victoria B.C., V9B 1L1, Canada). Auk þess var þarna fjöldi fólks, sem ég kann ekki skil á.

Að lokinni skoðunarferðinni buðu Fred, Sigurjón, Alfons og félagar þeirra í *Icelanders of Victoria*, hópnum að þiggja kaffi og fjölbreyttar veitingar í samkomuhúsi Norrænu félaganna í Victoria; **Norway House**, 1110 Hillside Ave, Victoria. Húsið er rekið af félagsskap sem heitir *Sons of Norway*.

Þá fórum við í skrudgarðinn **Butchart Gardens**. Svæðið var áður malarnáma, en var fyrir rúmri öld breytt í ægifagan skrudgarð, 22 ha að stærð. Við trúðum varla okkar eigin augum; hvílk fegurð! Allar tegundir af gróðri, öllu vel við haldið og hvergi nokkurn vankant að sjá. Ég gáði að hitastigi þarna. Í ljós kom að allt að 700 dagar geta liðið milli frosta. Næturfrost eru aldrei fleiri en sjö sama árið. En garðurinn er samt stórkostlegt afrek. Einmitt - Vancouver Island! www.butchartgardens.com

Ég á Rand McNally Road Atlas sem nær yfir Bandaríkin og syðstu héruð Kanada. Aftast í kortabókinni eru nefndir 22 áhugaverðir staðir (Points of Interests). Laugardalsætt á faraldsfæti hefur nú séð þrjá þeirra; Mall of America í Minneapolis (2013), Banff þjóðgarðinn (2017) og Butchart Gardens (2017). Ekki lélegt það!

→ **30. júní.** Nú ókum við til **Nanaimo** ferjulægisins og þaðan með ferju til **Horseshoe Bay** á meginlandinu. Áður en þangað kom gerðum við stuttan stans í **Ladysmith** (8.000 íbúar) að ná í Stefán og Lilju sem höfðu gist eina nótt hjá frænda Stefáns, *Len Sigurdsson* (bróður Kathryn og Doreen), sem þar hefur búið í nokkur ár. Á leið til Vancouverborgar áðum við við **Capilano** hengibrúna - í sínu stórkostlega umhverfi. Hún er 137 m löng og er í 70 m hæð. Undir er á og skógur. Þarna er líka trjásýnasafn sem gaman hefði verið að virða fyrir sér lengur.

Að lokum ókum við yfir tignarlega **Lions Gate** brúna, en frá útsýnisstað við norðurenda brúarinnar er gott útsýni yfir **Vancouverborg**, til suðurs. Þarna áðum við um stund og notuðum tækifærið til að þakka bílstjóranum okkar fyrir góða þjónustu. Hann hafði staðið sig vel, og var uppb. að skila okkur á áfangastað.

Nú var haldið á hótél Best Western Plus Chateau Granville (1100 Granville St., Vancouver) þar sem gist var í 3 nætur. Hótelið stendur í **Yaletown** og greinilegt var að sumir Vestur-Íslendingar skömmuðust sín fyrir svæðið. Það hentaði okkur þó vel, var miðsvæðis, og þar var mikið um að vera. Sumt var þó nokkuð niðurnýtt, en skaðaði okkur ekki. Nú kvöddum við bílstjóran okkar, enda þurftum við ekki lengur á rútunni að halda. Við leigðum þó tvisvar bíla, til að komast á elliheimilið og á flugvöllinn. Í Vancouver búa 630.000 manns, en 2,5 milljónir á svæðinu (cosmopolitan). Borgin er á svipaðri breiddargráðu og París og Vín. chateaugranville.com/default-en.html

→ **1. júlí.** *Þjóðhátíðardagur Kanada* (Canada Day). Kanadamenn héldu uppá 150 ára afmæli þjóðarinnar þennan dag og því var mikið um að vera. Flestir notuðu daginn til að ganga í miðbæinn og fylgjast með feikn mikilli skruðgöngu. Kanadamenn hafa þetta eins og Bandaríkjamenn; það er ekki almenningur sem marsérar, heldur horfir hann á þegar fulltrúar hinna ýmsu stofnana borgarinnar ganga framhjá fylktu liði. Þegar slökkviliðið gekk framhjá hafði það slökkvibílana með. Sama gildi um lögreglu, dansskóla, verkálðsfélög, fatlaða o.s.frv.

→ **2. júlí.** Almar útvegaði rútu og fór með okkur á elliheimilið **Höfn** í suðurhluta Vancouver, við 2020 Harrison Dr. Þarna varð Fraser áin góða enn á vegi okkar, en heimilið stendur rétt norðan við nyrðri kvísl hennar og blasir hún við þegar horft er út um suðurglugga heimilisins á annarri hæð, enda heitir bæjarhlutinn **Victoria Fraserview**. Munið þið eftir kringlóttu glugganum?

Á Höfn var veglega tekið á móti okkur. Þar borðuðum við góðan hádegismat í fallegu umhverfi, í boði heimamanna. Bæði hús og garður eru til fyrirmyndar. Á veggjum Hafnar eru góðar ljósmyndir af Íslendingum í Kanada eftir *Róbert Ásgeirsson*. icelandicharbour.org

Þessa Vestur-Íslendinga sáum við í Höfn:

Ásgerður Jónsdóttir, dóttir Jóns Kristjánssonar fv. ráðherra. Hún kennir íslensku og er vefstjóri félagsins Icelandic Canadian Club of British Columbia – ICCBC,
Ásthildur Tómasdóttir Gunnarsson, íbúi, lést nokkrum vikum eftir heimsóknina 2017,
Inga Kristín Gunnarsdóttir Henrikson, mágkona Ásthildar,
Kristjana Jónsdóttir Helgason, sem flutti til Kanada fyrir 33 árum, gift manni sem er hálf-íslenskur,
Norman Einarson frá Langruth í Manitoba, í stjórn Hafnar,
Norman Eyford, president of Höfn, neyford@dccnet.com,
Sandra Bisky, kona Wayne,

Wayne Bisky, arkitekt og listmálari, bróðir Donnu Crocier.

Í bæklingi sem ég tók með heim frá Höfn segir m.a.: „Icelandic Heritage. Icelandic Harbour is operated by The Icelandic Care Home Höfn Society, which was founded in 1947. Since 1963, the society has provided housing, support and care for seniors at our current location. In Icelandic, *höfn* means harbour or heaven – a fitting name that pays tribute to traditional Icelandic values that ensure the sick, elderly and infirm receive help and refuge.“

Í stjórn Hafnar sátu, sumarið 2017: Norman Eyford, Norman Einarson, Margaret Amirault, Wayne Brandson, Geri McDonald, Brian Bjarnason, Nina Jobin og Inga Henrikson.

Aðeins ein íslensk kona, *Ásthildur Tómasdóttir Gunnarsson*, bjó þá á Höfn, en flestir íbúar eru núna kínverskrar ættar. Ásthildur sat með okkur við hádegisverðinn, og það mátti heyra hana tala íslensku. Hún lést 24. ágúst 2017. Íbúar búa í herbergjum sem eru í raun litlar íbúðir, afskaplega praktískar á allan hátt og fallegar. Hádegismatur og kvöldverður eru sameiginlegir, þar hittast allir íbúar. Ferðin góða á Höfn var að frumkvæði Almars.

Ættarmót.

Samkomulag varð um það milli ættingja í Vancouver, Laugardalsættar og skipuleggjenda fararinnar að við skyldum hitta ættingjana í sal á hótelinu okkar milli kl. 14:00 og 16:00 þennan dag "over a cup of coffee" (orð Elaine).

Fyrir utan samræður og myndatökur má nefna að sr. Úlfar Guðmundsson söng a cappella fyrir okkur öll fimm erindi ljóðs Sigurðar Sigurðssonar frá Arnarholti *Í dag* við lag Sigfúsar Halldórssonar.

Már kvaddi sér hljóðs og færði Almar Grímssyni þakki frá hópnum fyrir framúrskarandi stjórn og leiðsögn, sem við vorum öll afar þakklát fyrir. Almar stóð sig sérstaklega vel þegar kom að því að láta Vestur-Íslendinga verða á vegi okkar.

Gylfi kvaddi sér hljóðs og þakkaði Má fyrir vel unnin störf hans sem formanns ferðanefndar. Þá kynnti Gylfi ættarskrá Laugardalsættar, eins og hún lítur út á netinu, fyrir fundargestum, ekki síst Vestur-Íslendingunum, og hvatti þá til að skoða hana.

Almar sagði nokkur orð og þakkaði ferðanefnd fyrir gott samstarf. Hann sagðist vera sérstaklega ánægður með þessa ferð, og að nú væri það engum vafa undirorpið lengur að hann væri á einhvern hátt af Laugardalsætt. Jú, hann sagðist héðan í frá líta svo á að hann væri ættleiddur! Fyrir þetta fékk Almar gott klapp. Almar færði Má Fordhúfu frá Innsfail. Í því fólst mikil viðurkenning.

Þessir Vestur-Íslendingar buðu okkur til veislu á hótelinu:

Brayden Keith-Neyl Whitney, dóttir Kristine,
Breanna Julia-Lynn Whitney, dóttir Kristine,
David Greve,
Diane Johnson, sjá skýringar að neðan,
Inga Elaine Helgason Forbes, móðir Kristine og Gail, ieforbes6@gmail.com, systir Gail Gudrun
Helgason, sem við sáum í Edmonton, býr í Maple Ridge, nálægt Vancouver,
Karen Gail Forbes, dóttir Elaine Forbes,
Kristine Whitney, dóttir Elaine Forbes,
Mark Olson, bróðir Rodney,
Natasha Elaine Whitney, dóttir Kristine,
Norman Eyfjörð, ekki af Laugardalsætt,
Rodney Olson, bróðir Mark,

Ronald Joseph Whitney, eiginmaður Kristine,
Thom Duck (Don Duck Wilson), vinur Elaine Forbes,
Tom Penway, vinur Diane Johnson.

Eftir heimkomu sendi Sigurður Jónmundsson þetta skeyti: „Eins og ykkur rekur vafalaust minni til hittum við *Diane Johnson* á ættarmótinu í Vancouver, og var hún óviss um tengsl sín við Laugardalsætt. Hún vissi þó fyrir víst að hún og Elaine Helgason Forbes eru skyldar. Eftir heimkomuna höfum við Diane átt í tölvupóstsamskiptum, og ég aðstoðað hana við að 'leita upprunans'. Eins og okkur grunaði þá er hún ekki tengd Elaine í gegnum Laugardalsættina, heldur í gegnum langafa sinn, sem var langalangafi Elaine (Ólafur Stefánsson 1829-1879). Það var hins vegar langamma Elaine, Guðrún Hinriksdóttir, sem tengist Laugardalsættinni. Kveðja, Sigurður.“

Að öðru leyti var frjáls tími til að hitta ættingja og vini, að skoða borgina og að versla. Ferðalangar settust á veitingastað hótelsins, framan við hótelið, og ræddu um lífsins gagn og nauðsynjar. Þá er mikið um góða veitingastaði í borginni, sem ferðalangar nýttu sér. Jónína & Gylfi og Már & Margrét rötuðu inn á afar fínan franskan veitingastað. Þar sló Gylfi um sig og talaði frönsku við þjóninn.

→ **3. júlí.** Stefán og Lilja héldu til Bellingham í Washingtonríki, sunnan Línu, að hitta vini sína þar. Þau flugu síðan heim frá Portland í Oregon. „Dvölin þar var einkar ánægjuleg, rétt eins og ferðalagið og samveran með ykkur.“ Margrét og Már tóku rútuna handan við götuna, óku til Seattle, einnig sunnan við Línu, leigðu sér Ford Fusion og héldu ferðalaginu áfram í tvær vikur í viðbót. Þau flugu heim frá Denver. Svava R. Þóris Eatough flaug til Florida. Aðrir tóku rútu út á flugvöll og héldu heim. Vegna tímamunar (nú töpuðust tímarnir sem unnust hina leiðina) var lent í Keflavík að morgni 4. júlí.

Á baksíðu *Mbl*. 3. ágúst, sama sumar, birtist mynd af öllum hópnum, þar sem hann stendur á blettinum framan við hús skáldsins **Stephans G. Stephansson** í Markerville. Tilefnið var viðtal við Almar Grímsson um verkefni sem hann hafði tekið að sér fyrir Þjóðræknisfélag Íslendinga í Vesturheimi (INLoFNA), sem fólst í því að heimsækja valdar byggðir í Vesturheimi og kynna íbúum af íslenskum ættum möguleika á auknum samskiptum sín á milli í Vesturheimi og við Íslendinga.

Um ferð okkar segir Almar í greininni: „Ferðin núna var einstaklega góð og stendur uppúr, án þess að ég vilji gera upp á milli ferðanna, frekar en milli barnanna minna. Það er líka mjög sérstakt að fara um hin tignarlegu Klettafjöll, enda varð mér að orði þegar ég kom heim, að það gæti verið gott að enda á toppnum.“

Ferðalangarnir 40 í stafrófsröð.

Almar Grímsson, fararstjóri,
Ásdís Berg Einarsdóttir, eiginkona Guðmundar Rafnars,
Benedikt Vilhjálmsson, bróðir Jóns, mágur Esterar,
Daníel Árni Sverrisson, sonur Fannýjar, 11 ára,
Erlingur Sigvaldason, sonur Heiðdísar,
Ester Jónsdóttir,
Fanný B. Miiller Jóhannsdóttir,
Guðmundur Rafnar Valtýsson,
Guðrún Elísabet Bjarnadóttir, eiginkona Benedikts, svilkona Esterar,
Guðrún Úlfarsdóttir, dóttir sr. Úlfars,
Guðrún Þórðardóttir,

Gylfi Kristinsson, í ferðanefnd,
Halldór Steinar Benjamínsson,
Heiðdís Sigurðardóttir,
Heiðrún Sigurðardóttir,
Hekla Sóley Sverrisdóttir, yngst þátttakenda, 6 ára, dóttir Fannýjar,
Inga Ingibjörg Guðmundsdóttir,
Ingibjörg St. Sigurðardóttir,
Ingunn Valtýsdóttir,
Jóhann Ólafsson, í ferðanefnd,
Jóhann Sigurðsson, eiginmaður Ingibjargar,
Jón Ólafur Vilhjálmsson, eiginmaður Esterar,
Jóna Rún Gunnarsdóttir, eiginkona Sigurðar Rúnars,
Jónína Vala Kristinsdóttir, eiginkona Gylfa,
Lilja Jónasdóttir, eiginkona Stefáns,
Lucinda Grímsdóttir, systir Almars,
Margrét Ólafsdóttir,
Már Viðar Músson, eiginmaður Margrétar, formaður ferðanefndar,
Ólafur Kristinn Jóhannsson, sonur Jóhanns,
Sara Bryndís Sverrisdóttir, dóttir Heiðrúnar,
Sigríður Jóna Mikaelisdóttir, eiginkona Halldórs Steinars,
Sigurður Rúnar Jónmundsson, í ferðanefnd,
Sigvaldi S. Einarsson, eiginmaður Heiðdísar,
Stefán A. Halldórsson,
Svava R. Þóris Eatough, vinkona Lucindu,
Svava Steinunn Ingimundardóttir,
Sverrir Árnason, eiginmaður Fannýjar,
Úlfar Guðmundsson,
Valborg Inga Guðsteinsdóttir, eiginkona Ólafs Kristins,
Þórir Ólafsson, eiginmaður Ingunnar.

Netföng ferðalanga.

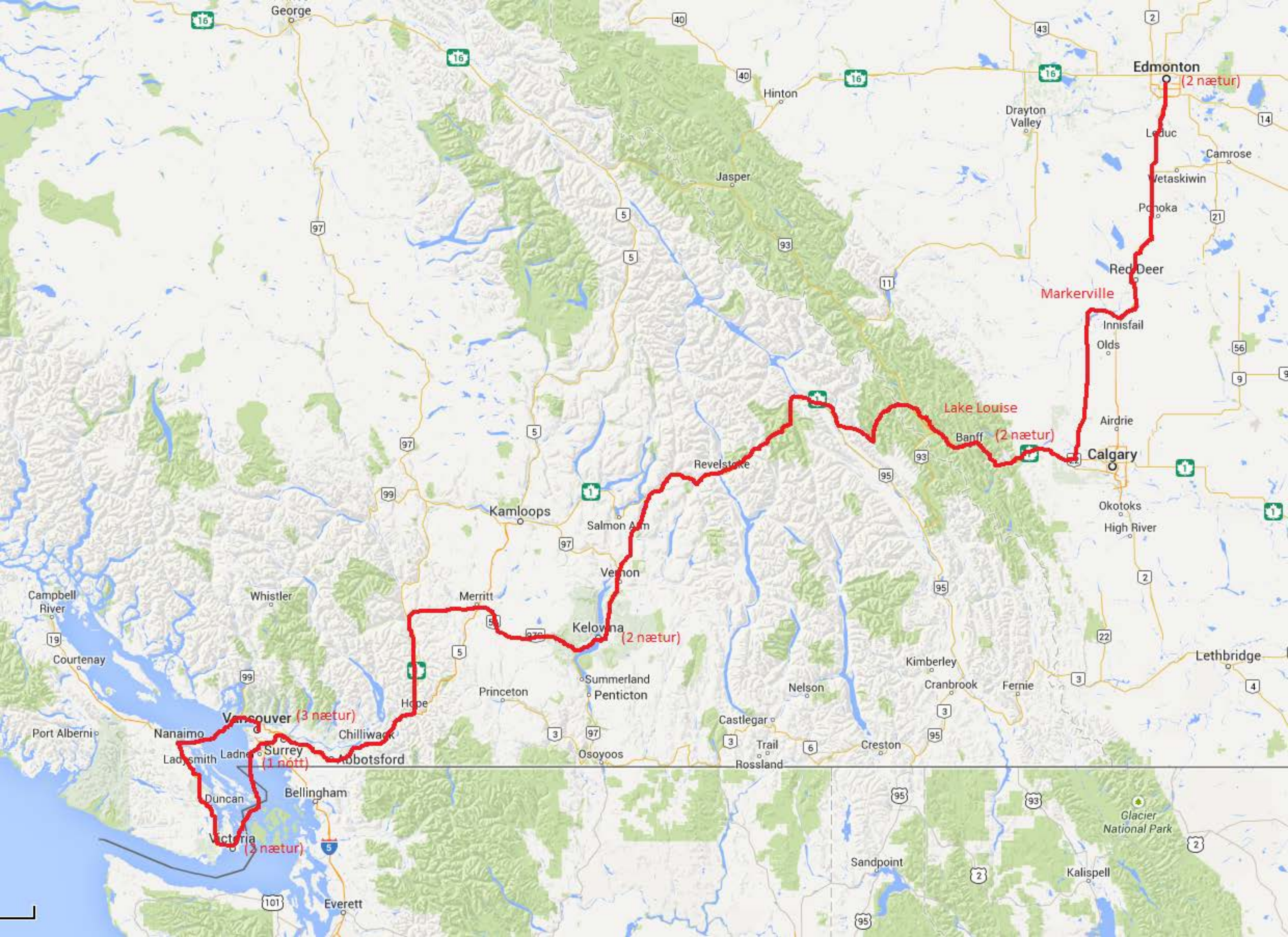
Almar Grímsson	almar1604@gmail.com
Benedikt Vilhjálmsson og Guðrún Elísabet Bjarnadóttir	benvil@simnet.is
Daníel Árni Sverrisson, sonur Fannýjar	-
Erlingur Sigvaldason	Erlingur@live.com
Ester Jónsdóttir og Jón Ólafur Vilhjálmsson	jonov@islandia.is
Fanný B Miiller Jóhannsdóttir og Sverrir Árnason	fannymiiller@gmail.com
Guðmundur Rafnar Valtýsson og Ásdís Berg Einarsdóttir	grv@ismennt.is
Guðrún Úlfarsdóttir, dóttir Úlfars	-
Guðrún Þórðardóttir	gudrut@ismennt.is
Gylfi Kristinsson og Jónína Vala Kristinsdóttir	gylfi@askur.org
Heiðdís Sigurðardóttir og Sigvaldi Sveinbjörn Einarsson	heiddis.sigurdardottir@advania.is
Heiðrún Sigurðardóttir	heidrunsi@hotmail.com
Hekla Sóley Sverrisdóttir	-
Inga Ingibjörg Guðmundsdóttir	iig@varmi.is
Ingibjörg St Sigurðardóttir og Jóhann Sigurðsson	ingibjst@soltun.is
Ingunn Valtýsdóttir og Þórir Ólafsson	ingunnogthorir@internet.is

Jóhann Ólafsson	mons@simnet.is
Lucinda Grímsdóttir, systir Almars	lucinda@itn.is
Margrét Ólafsdóttir og Már Viðar Másson	marvidar@simnet.is
Ólafur K Jóhannsson og Valborg Inga Guðsteinsdóttir	vg@simnet.is
Sara Bryndís Sverrisdóttir, dóttir Heiðrúnar	-
Sigríður Jóna Mikaelsson og Halldór Steinar Benjamínsson	flokalundur@visir.is
Sigurður R Jónmundsson og Jóna Rún Gunnarsdóttir	Sigurdur@sjova.is
Stefán Halldórsson og Lilja Jónasdóttir	shall@centrum.is
Svava R Þóris Eatough, vinkona Lucindu	svavaeatough@yahoo.com
Svava Steinunn Ingimundardóttir	-
Úlfar Guðmundsson	ulfar.gudmundsson@simnet.is
Þórir Haraldsson og Margrét Sigurðardóttir	masigurs@simnet.is

Hér á eftir fylgir.

1. Canadatour_2017_Roadmap_rett (Ásmundur Jakobsson)
2. Aettarmotid_Vancouver_2017 (Sigurður R Jónmundsson)
3. Ferdalangar_Laugardalsaettar_2017 (Sigurður R Jónmundsson)
4. point roberts newsletter 2017
5. Canada_2017_Mbl (Um verkefni Almars Grímssonar, mynd af hópnum í Markerville)

Þessi ferðasaga er tekin saman af Má Viðari Mássyni haustið 2017. Almar Grímsson, Gylfi Kristinsson, Jóhann Ólafsson, Jón Ó Vilhjálmsson, Margrét Ólafsdóttir, Sigurður R Jónmundsson (Exel skjöl), Stefán Halldórsson og Úlfar Guðmundsson lásu yfir og bættu við efni. Ásmundur Jakobsson gerði Roadmap.

FORFEÐUR ÞEIRRA SEM MÆTA Á ÆTTARMÓTIÐ

Þorleifur Guðmundsson			
Dýrfinna Þorleifsdóttir	1b		
Jórunn Magnúsdóttir	1b	2b	
Magnús Hinriksson	1b	2b	3c
Guðrún Hinriksdóttir	1b	2b	3b

ÆTTARMÓT Í VANCOUVER

Inga Elaine Helgason Forbes Thom Duck (Don Duck Wilson)	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3c</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td></tr></table>	1b	2b	3c	4a	5a	6a	Móðir Elaine og Gail Vinur Elaine		
1b	2b	3c	4a	5a	6a					
Kristine Whitney Ronald Joseph Whitney	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3c</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td><td>7a</td></tr></table>	1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	Dóttir Elaine Forbes Eiginmaður Kristine	
1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a				
Natasha Whitney	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3c</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td><td>7a</td><td>8a</td></tr></table>	1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	8a	Barn Kristine
1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	8a			
Breanna Whitney	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3c</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td><td>7a</td><td>8b</td></tr></table>	1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	8b	Barn Kristine
1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	8b			
Brayden Whitney	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3c</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td><td>7a</td><td>8c</td></tr></table>	1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	8c	Barn Kristine
1b	2b	3c	4a	5a	6a	7a	8c			
Karen Gail Forbes	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3c</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td><td>7b</td></tr></table>	1b	2b	3c	4a	5a	6a	7b	Dóttir Elaine Forbes	
1b	2b	3c	4a	5a	6a	7b				
David Greve	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3b</td><td>4a</td><td>5a</td><td>6a</td><td>7b</td></tr></table>	1b	2b	3b	4a	5a	6a	7b		
1b	2b	3b	4a	5a	6a	7b				
Rodney Olson	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3b</td><td>4a</td><td>5c</td><td>6d</td></tr></table>	1b	2b	3b	4a	5c	6d	Bróðir Mark Olson		
1b	2b	3b	4a	5c	6d					
Mark Olson	<table><tr><td>1b</td><td>2b</td><td>3b</td><td>4a</td><td>5c</td><td>6e</td></tr></table>	1b	2b	3b	4a	5c	6e	Bróðir Rodney Olson		
1b	2b	3b	4a	5c	6e					
Diane Johnson		Frænka Elaine (ekki af Laugardalsætt)								
Norm Eyfjord										
Tom Penway		Vinur Diane Johnsson								

Nafn	1	2	3	4	5	6	7	8	Maki	Forfaðir/formóðir
	ÆTTARTALA									
1A = AFKOMENDUR EYJÓLFSS										
Guðrún Þórðardóttir	1a	2a	3e	4e	5c					1a2a = Katrín Eyjólfsdóttir
Ester Jónsdóttir	1a	2b	3d	4d	5c	6c			Jón Ólafur Vilhjálmsson	1a2b = Jórunn Eyjólfsdóttir 1821-1883
Sigurður Rúnar Jónmundsson	1a	2d	3g	4c	5a	6a			Jóna Rún Gunnarsdóttir	1a2d = Magnús Eyjólfsson
Gylfi Kristinsson	1a	2d	3i	4b	5b	6a			Jónína Vala Kristinsdóttir	
Ingibjörg St. Sigurðardóttir	1a	2e	3d	4a	5d	6a			Jóhann Sigurðsson	1a2e Eyjólfur Eyjólfsson
Margrét Ólafsdóttir	1a	2e	3d	4f	5a	6b			Már Viðar Másson	
Úlfar Guðmundsson	1a	2e	3h	4n	5a					1a2e Eyjólfur Eyjólfsson
Guðrún Úlfarsdóttir	1a	2e	3h	4n	5a	6c				
Stefán A. Halldórsson	1a	2e	3n	4a	5g	6a			Lilja Jónasdóttir	1a2e Eyjólfur Eyjólfsson
Ingunn Valtýsdóttir	1a	2e	3n	4i	5a				Þórir Ólafsson	
Guðmundur Rafnar Valtýsson	1a	2e	3n	4i	5b				Ásdís Berg Einarisdóttir	
Halldór Steinar Benjamínsson	1a	2e	3n	4l	5b				Sigríður Jóna Mikaelisdóttir	
1B = AFKOMENDUR DÝRFINNU										
Jóhann Ólafsson	1b	2b	3a	4c	5a	6a				1b2b = Jórunn Magnúsdóttir
Ólafur Kristinn Jóhannsson	1b	2b	3a	4c	5a	6a	7a		Valborg Inga Guðsteinsdóttir	
Fanný B. Miiller Jóhannsdóttir	1b	2b	3a	4c	5a	6a	7b		Sverrir Árnason	
Daníel Árni Sverrisson	1b	2b	3a	4c	5a	6a	7b	8a		
Hekla Sóley Sverrisdóttir	1b	2b	3a	4c	5a	6a	7b	8b		
1C = AFKOMENDUR GUÐMUNDAR										
Svava Steinunn Ingimundardóttir	1c	2a	3a	4a	5a					1c2a = Þorgerður Guðmundsdóttir
Heiðdís Sigurðardóttir	1c	2a	3a	4a	5a	6c			Sigvaldi S. Einarsson	
Erlingur Sigvaldason	1c	2a	3a	4a	5a	6c	7b			
Heiðrún Sigurðardóttir	1c	2a	3a	4a	5a	6d				
Sara Bryndís Sverrisdóttir	1c	2a	3a	4a	5a	6d	7b			
AÐRIR										
Almar Grímsson										Fararstjóri
Lucinda Grímsdóttir										Systir Almars
Svava R. Þóris Eatough										Vinkona Lucindu
Benedikt Vilhjálmsson									Guðrún Elísabet Bjarnadóttir	Mágur og svilkona Esterar Jónsdóttur
Inga Ingibjörg Guðmundsdóttir										Vinkona Guðrúnar Þórðardóttur

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

Sketch by Asta Norman

Why the Icelandic Settlers came to Point Roberts

When my grandparents came to Point Roberts in 1894, I am sure they felt that they had found the place they had long been searching for, a place where they could own their own land, have hope of employment, and create a life-style and community similar to what they had had growing up in Iceland.

They had left Iceland in 1885 travelling to Victoria in hopes of finding work and a good life there. It was disappointing as work was scarce and they were looked down upon because they didn't know the language. There was a lot of unhealthy living conditions and disease. They lost two children while they were there.

So it was with great courage and high hopes for a better life that they left their home in Victoria and traveled by boat to Ladner's Landing, hiring a horse and buggy and traveling the narrow trail through dense forest to get to their new home at Point Roberts. This home was a two-room log cabin on a small cleared patch of land that they shared with another family of five.

Over the next five years they were able to build a boat for fishing (the women sewed the sail and net), clear land for gardens, orchard and crops, build barns, chicken houses, sheep sheds etc. and build permanent houses for the two families.

They established a church, a library and a school. Most everyone spoke Icelandic, even the postman and the storekeeper. So life was much the same as they had experienced it in Iceland. They were always grateful to the U.S. government for making a decision in 1904 to let the settlers own their homesteads. Before that Point Roberts was a Military Reserve and they only had squatter's rights, always hoping and praying that it would some day be their own land.

My grandparent's were thankful to have found Point Roberts and to have had the opportunity to raise their family here in a beautiful, peaceful place.

Sylvia Schonberg

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

4th of July in Stanley Park

When we were young teenagers, I was living with Sylvia and her family. During the war in the mid 40s, not much was going on in Point Roberts for the 4th of July. My Dad was in Alaska in the summers. Sylvia and Bunny's Dads managed somehow to get firecrackers and sparkles from the US mainland. Bunny's dad had one Roman candle.

The 4th was a holiday. Sylvia's mother decided it would be fun to go to Stanley Park to do something special. There was a family there, having fried chicken and playing games. We walked around; I watched the penguins. After we got home and did our chores, we still had to wait until nightfall. That was hard. We set off the sparklers and firecrackers, after being given careful instruction.

The next year Sylvia's mother decided we would go again. This time she was going to have fried chicken, too and potato salad and maybe an apple pie for dessert. That was one of the best 4th of July we ever had. We realized, "hey, we're spending our country's birthday in Canada." That didn't seem all that strange, all of us were born in Canada.

Joan Linde

From our series: How I came to the Point

It's all my sister's fault.

The few years prior I had been up in Walla Walla, Washington helping to grand open a store, and loved it. Okay, I was living in Bakersfield CA, anything was an improvement.

Fast forward, late summer of 2003, TC and Bob, my sister and brother in law, have a friend staying with them. His wife and her daughter are touring the Pacific Northwest, they happen across Point Roberts. Pictures get sent from wife to husband, shared with my sister, then to me. TC, sends me a picture from APA overlooking Sylvia's horse pasture, home and the view of the San Juans in the background, with the subject line, " We need to check this place out" I'm game.

We headed out Halloween morning from Bakersfield. As we are heading out, she asks, "what will you do if you find something you like?" "If I like it, there, I'll buy it." If they were leaving California, I really had no reason to stay. Two long days up Highway 5, we check into the Tsawwassen Inn.

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

A clear crisp November morning greeted us as we crossed the border into Point Roberts. The view to the water with the San Juans in the background was breathtaking. Brilliant blue sky and water, stunning green of the evergreens, I was in love, no going back.

We spent three days looking at every home for sale in my price range, some quite scary, some lovely, some just weird... but, the air was lovely. We had meals at Brewster's and Whalen's. Talked to locals, all friendly and welcoming. Got the list down to 3, did pros and cons, at Milestone's in Yaletown made an offer on the first one, a move-in-ready with a fireplace and big sunny yard, to turn into my PNW garden... As all my furniture is heading north in a moving van, a problem with the buyers of my home, seller here, unwilling to extend another couple of weeks... that house falls through. Make offer on house #2, close in a month. Head north with 3 cats and a Golden Retriever, as of Feb. 4th 2004, I was now a resident of Point Roberts.

Not the best time of year to meet people, unless you own a dog. Met all the dog owners in my neighborhood, as we took our many daily walks around the area. Met others who were curious of this lady who moved in down the street. I was out at least 3-4 times a day, I needed a break from unpacking and organizing. The first 6 months I was lonely, and wondered what was I doing; I moved to a place, where I knew no one.

We began the garden obsession during TC's April trip and extended it every year.... still more plans.

I love it here, the border can be a pain at times, then I drive onto Tyee, and see that view, open the window, take a deep breath of that lovely air, I'm home.

Jessica McVey

Point Roberts Anniversaries

The year 2017 is the anniversary of several significant events in the history of Point Roberts. This is the 225th anniversary of the European discovery and naming of Point Roberts. On June 12, 1792 Captain George Vancouver named Point Roberts for his friend Captain Henry Roberts, and came ashore at Lily Point.

This year we note the 160th anniversary of the first white settlement on the Point. Named Roberts Town; it was an impromptu town for gold miners heading to the gold fields of the Fraser Gold Rush in 1857. The town survived a couple of years and included two hotels, a general merchandise store and of course a saloon or two.

On December 17, we will mark the 125th anniversary of E A Wadhams, opening a salmon cannery at Lily Point in 1892. He would sell it to the A.P.A. two years later.

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

Moreover, 2017 is also the centenary of the closing of the same cannery: as salmon stocks declined, the A.P.A. closed the cannery in 1917.

Several institutions we take for granted today have anniversaries this year. This year is the 45th anniversary of the Air Park, the 40th anniversary of the marina and the 35th anniversary on September 1st of the opening of both a supermarket (today International Marketplace) and bank (today Umpqua Bank). The opening of each of these facilities enhanced daily life and made our exclave home a little less isolated.

Finally, this is the 25th anniversary of the closing of Ben's Store, which ended a 64-year mom & pop general store tradition at Point Roberts.

Mark Swenson

This Old House

The series this year, sponsored by the Historical Society and the Whatcom County Library system, and held on Saturday afternoons, began with a talk and tour of the Community Center. Originally begun in 1938 by the Works Project Administration (WPA), it replaced the existing schoolhouse beside it, and served as a school until 1962. It has housed the local library since 1946, and now serves as a hub for community gatherings, bi-weekly Seniors' luncheons, and other events, and is owned by the Point Roberts Parks Department. There was much reminiscing by former students!

Valerie Remedios spoke at the next session, remembering the Blair family home in Boundary Bay, located next to the skating rink. She & her cousin, Barbara Tomsen, decided their days by looking out the window every morning to see if the tide was in or out. Though Jim and Mamie Blair owned the original home, many family members have kept vacation homes here over the years and still come every summer to enjoy them.

Next: A house and a man who exist only in memory and one picture: Charley Ah Fat built and lived at the present Lighthouse Park. He was one of the only Chinese residents protected from the racial purge of 1885 that expelled many Pacific Coast Chinese. The existing photo shows Ah Fat sitting on his front porch, flowers and vegetable beds neatly arranged on either side of the walk before him. He is mentioned in several earlier researched documents, and was well thought of by many.

The Magnusson homestead was again presented, by granddaughters Ogn Magnusson and Kristin Lomedico. Representatives of the Waters family, Barbara (Waters) Schille, cousin Kathy Farloe, and their Aunt Toodie (Dorthea) Butts, spoke the following Saturday, mentioning the extensive egg farming enterprises on Point Roberts in the 1920's & 30's, the George Waters house, and Waters' Merchantile, once an important store at the end of Gulf Road.

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

One August session was about This Old Boat, the H.M.S Discovery, which plied these waters with Captain George Vancouver at its helm. About forty people attended. Mariner artist John M. Horton showed slides of his many paintings of the Discovery, and told some history of Captain Vancouver. Later he presented his lavishly illustrated book (by Peter Vassilopoulos) to the Historical Society. A copy is available at the library.

The last meeting was about Ben's Store, often the only general store on the Point, begun and operated for many years by Ben and Runa Thordarson, who lived next door. It passed through many hands, including Carl & Irene Julius. So many memories surfaced!

All the talks were videoed by Parks Board member Bennett Blaustein, and can be found on YouTube/Point Roberts TV/This Old House Lectures.

Next summer may showcase the Samuelson homestead, the Julius home, perhaps the Baker family home, and any other stories that can be coaxed from present and former residents. If you have an old house story, let's hear about it!

The border, painted by Asta Norman

Early in the summer the community church was more thoroughly talked about, and many articles are available to bolster its history. I especially liked the story and picture of Asta Norman, an early settler and artist, who painted the church ceiling pale blue with gilded stars and a faux stone frame above the altar.

Kris Lomedico

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

**"Life at Point Roberts" Excerpts
from the book Asta Malari, as
recorded by Gylfi Grondal
Page 161**

"As it happened, I began to do very good in this new area, although it would be difficult to settle down there. I had plenty of work, but all my thoughts were about one thing - getting home to Iceland.

Sometimes I was able to save for half of the fare for our big family, and that kept me going.

I got plenty of work painting large buildings, schoolhouses, churches, barns, offices and so on. Some times I worked night and day, mostly at Point Roberts but also in Seattle, Bellingham, Blaine, Vancouver and almost everywhere there was work to be had.

I shall never forget when I painted the church at Point Roberts. It was a small and very friendly building, white on the outside and stood between enormous big trees. There were no other houses nearby. I was not often able to go to church, but when I could, I always felt good inside this church particularly. I was in a festive mood and felt content for a while. It prevailed nobleness and peace there. I decided at once to do my best. I had often painted churches before, but never on my own. Now it was up to me to choose colors and everything else in connection with the decoration on the church.

In the chancel there was a dome, which I painted blue. The entrance I painted pink colors. The ceiling was white with small roses in the corners. On top of the folding door, I painted the sunset from where it cast red-pinkish shade on everything.

I had such a good time painting this church that I didn't care how long it took me; and I had used too much time, which I did not expect to get paid for. The vestry understood this and paid me accordingly. I got 50 dollars and they also gave me a document of thanks."

Asta Norman and her sons

OLD NEWS PRHS NEWSLETTER

JULY 2017

2017 membership renewal

We are encouraging all our silent though valued members to renew membership this year as we plan new expanded programs.

Look for our table at the Artist Craft Fair, Saturday July 1st 2017

Lowell Holland and Paul Ferry will be showing photos of scenery in Iceland, Monday July 3rd 2017 at the Trinity Lutheran Church.

You can send us a check:
Point Roberts Historical Society
PO Box 780 Point Roberts WA 98281.
Or drop by the Blue Heron Gallery and get renewed. Our history is always opening up in new directions, whether it is Icelandic families, fishing or farming, summer holidays or cozy over-wintering, the Point remains a cherished spot; and we are dedicated to holding the memories now and into the future.

Here are just a few suggestions. Fill out a how you got to the Point.

Remind us of what makes the Point special for you. Add a bit of history that you recall from earlier times. Pass along some bit of lore that you have always been wondering about. Now that we have a Face Book page, we can give reactions to memories and create a living dialogue, join us. We meet the 3rd Wednesday at 7 o'clock at the community center.

Point Roberts Historical Society
PO Box 780 Point Roberts WA 98281
Email: historicalsociety@pointroberts.net
Annual membership: business@ 25\$
Family @ 15\$
Individual @ \$10
President Sylvia Schonberg
360 945 3277
Photo artifacts/ Pauli DeHaan
360 945 3277
Newsletter editor: Donald Falk
dfalkmd@gmail.com

Kanada Hópur fólks af Laugardalsætt við hús Klettafjallaskáldsins Stephans G. Stephanssonar í Markerville í Alberta. Almar Grímsson lengst til vinstri.

Hringnum lokað í Vesturheimi

● Almar Grímsson, fyrrverandi formaður ÞFÍ, opnar augu heimamanna

Steinþór Guðbjartsson
 steinhor@mbl.is

Þjóðræknisfélag Íslendinga í Vesturheimi (INLoFNA) hefur fengið Almar Grímsson, fyrrverandi formann Þjóðræknisfélags Íslendinga (ÞFÍ), til þess að heimsækja valdar byggðir í Vesturheimi í haust og kynna íbúum af íslenskum ættum möguleika á auknum samskiptum sín á milli í Vesturheimi og við Ísland.

Verkefnið er liður í svokölluðu International Visits Program (IVP). „Ég verð erindreki á vegum Þjóðræknisfélagsins og kynni starfsemi samtakanna, meðal annars Snorra-verkefnið,“ segir Almar, en verkefninu IVP var ýtt úr vör 1997 í þeim tilgangi að stuðla að heimsóknum listafólks og fyrirlesara frá Íslandi til Norður-Ameríku og að vestan til Íslands.

Almar hefur vakið athygli á að ýmsar byggðir íslenskra landnema

hafi orðið útundan í starfi INL og nú hafi hann verið spurður hvort hann vildi bara ekki bæta úr því. Hann hafi starfað að málefnum tengdum Vestur-Íslendingum undanfarin 20 ár og vel færi á því að setja punktinn yfir i-ð með þessum hætti. „Í þessari ferð geri ég ráð fyrir því að heimsækja að minnsta kosti tíu byggðarlög,“ segir hann og áréttar að víða séu ekki Íslendingafélög þótt stór hluti íbúa sé af íslenskum ættum.

ÞFÍ var endurvakið fyrir um 20 árum og eftir að hafa verið í stjórn í nokkur ár tók Almar við formennsku í félaginu og gegndi henni til 2011.

„Tenging mín við íslensku arfleifðina í Vesturheimi varð fyrir tilviljun,“ segir Almar. „Ég heyrði reifaða hugmynd um verkefni fyrir ungmennt af íslenskum ættum vestra til að kynna þeim rætur sínar á Íslandi. Úr varð samstarf Þjóðræknisfélagsins og Norræna félagsins um stofnun Snorraverkefnisins sem hófst 1999 og hefur reynst frá

bær endurnýjun í samskiptum Íslands við afkomendur íslenskra landnema vestanhafs. Margir töldu að félagsstarf innan INL væri í hættu vegna skorts á nýliðum. Nú kemur fólkið úr Snorraverkefninu ferskt og fullt af eldmóði og finnst mér aðild mín að því að stofna og hrinda því í framkvæmd einn af hápunktum lífs míns.“

Síðasta hópferðin?

Félagar Almars í Rótarýklúbbi Hafnarfjarðar fengu hann til þess að skipuleggja ferð vestur og var farið á Íslendingadagana í Mountain og Gimli sumarið 2002. Síðan hefur hann haldið áfram og alls farið sem leiðsögumaður með um 1.200 manns í 31 hópi til Vesturheims.

„Auk þess hef ég farið margar ferðir á eigin vegum og heimsótt nánast allar byggðir þar sem Íslendingar settust að vestra. Mér fannst ég loka hringnum þegar ég fór til Washingtoneyju í Michiganvatni en

þangað flutti Jón Gíslason, bróðir langafa míns, árið 1870.“

Síðustu ferðinni lauk í nýliðnum mánuði, en þá fór Almar með fólk úr Laugardalsætt til Alberta og Bresku Kólumbíu. Haldin voru ættarmót í Edmonton og Vancouver og hvergi að nema þar sem finna mátti fólk af íslenskum ættum. Fyrir fjórum árum fór hann með hóp fólks af Laugardalsætt til Manitoba með sama markmiði í huga; að treysta böndin við ættingja fyrir vestan, og þá var haldið um 300 manna ættarmót í Winnipeg. Hópur ættingja að vestan kom svo til Íslands í fyrrasumar og var þá haldið fjölmennt ættarmót á Laugarvatni.

„Ferðin núna var einstaklega góð og stendur upp úr án þess að ég vilji gera upp á milli ferðanna frekar en milli barnanna minna. Það er líka mjög sérstakt að fara um hin tignarlegu Klettafjöll enda varð mér að orði þegar ég kom heim að það gæti verið gott að enda á toppnum.“